

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **GIANT STAR s.r.o.**, IČO: 28744292,
sídlem Jaroslava Průchy 1915/24, 434 01 Most,
zastoupena JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D., advokátkou,
sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice,

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2023, č. j. 35569-4/2023-900000-311,

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 6. 9. 2023, č. j. 35569-4/2023-900000-311, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou podanou u zdejšího soudu domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2023, č. j. 35569-4/2023-900000-311, kterým bylo zčásti změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 20. 6. 2023, č. j. 317-21/2023-620000-12. Prvostupňovým rozhodnutím celní úřad žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o hazardu“) tím, že v provozovně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zvané „BRIX BAR“ v Mostě nejméně ke dni 10. 10. 2018 provozovala v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardu vyjmenované hazardní hry, ke kterým nebylo uděleno povolení, prostřednictvím čtyř vyjmenovaných herních zařízení. Žalobkyni byla za daný přestupek uložena pokuta ve výši 200 000 Kč. Dále byla žalobkyni uložena povinnost úhrady nákladů správního řízení v paušální výši 1 000 Kč. Dále na základě § 53 odst. 1 písm. e) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o přestupcích“), byla neznámé osobě zastoupené opatrovníkem Statutárním městem Most zabrána dvě herní zařízení typu Diascope a dvě herní zařízení typu Golden Horse včetně všech částí, součástí a příslušenství s tím, že vlastníkem zabraných věcí se na základě § 53 odst. 3 zákona o přestupcích stal stát. Konečně byla na základě § 53 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích neznámé osobě zastoupené opatrovníkem Statutárním městem Most zabrána hotovost nalezená ve schránkách výše uvedených herních zařízení v celkové výši 9 800 Kč s tím, že vlastníkem zabrané hotovosti se na základě § 53 odst. 3 zákona o přestupcích stal stát. Změna prvostupňového rozhodnutí provedená žalovaným spočívala ve formální, nikoliv věcné, změně výroku prvostupňového rozhodnutí, ke které přistoupil žalovaný dle svého odůvodnění (viz strana 9 napadeného rozhodnutí) pouze proto, že „výrok neobsahoval přesné informace o označení herních zařízení a v této souvislosti rovněž formulačně upřesnil skutkovou větu.“ V ostatních výrocích zůstalo prvostupňové rozhodnutí nedotčeno.

Žaloba

2. Žalobkyně po rekapitulaci výroku prvostupňového a napadeného rozhodnutí namítala, že přestupek, o kterém bylo napadeným rozhodnutím rozhodováno, je promlčen a řízení o přestupku nebylo nikdy řádně zahájeno, tj. odpovědnost za přestupek zanikla dle § 29 písm. a) zákona o přestupcích, a řízení o přestupku tudíž mělo být zastaveno. Dle žalobkyně promlčecí doba v případě přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardu činí dle § 30 písm. b) zákona o přestupcích 3 roky. Žalobkyni bylo sice před uplynutím promlčecí doby dne 23. 9. 2021 doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku, avšak toto oznámení neobsahovalo v rozporu s § 78 odst. 3 zákona o přestupcích popis skutku, který je uveden ve výrokové části napadeného rozhodnutí. Popis skutku se týkal zcela jiné provozovny (s jiným názvem a v jiném městě), kde žalobkyně nikdy nepodnikala. Žalobkyně na tuto skutečnost upozornila dne 21. 10. 2021 celní úřad, který následně „opravil“ popis skutku, avšak tato „oprava“ byla dle žalobkyně fakticky zcela novým popisem skutku. Dle žalobkyně tedy pokud kdy přestupkové řízení bylo zahájeno, stalo se tak až po uplynutí promlčecí doby, jelikož celní úřad sdělil žalobkyni až přípisem ze dne 3. 11. 2021, že upřesňuje předmět řízení a „opravil“ místo, kde mělo dojít ke spáchání skutku. Takový postup nelze dle žalobkyně hodnotit jinak než jako postup dle § 78 odst. 4 zákona o přestupcích, a tudíž k zahájení řízení o přestupku, který se týkal provozovny žalobkyně BRIX BAR, mohlo dojít až doručením tohoto sdělení žalobkyni, tedy po uplynutí tříleté promlčecí doby, jejíž běh skončil 10. 10. 2021, čímž zanikla odpovědnost žalobkyně za přestupek.
3. Žalobkyně upozornila na to, že žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019-26, týkající se problematiky dodatečného upřesnění skutku, avšak žalovaný se dopustil nesprávné interpretace zmíněného rozsudku, neboť za upřesnění místa by bylo možné považovat např. doplnění čísla popisného či upřesnění konkrétního místa v budově, nikoli změnu města a podniku, jako tomu bylo v případě žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Další pochybení správních orgánů spatřovala žalobkyně v nesprávném výkladu pojmu *provozovat* v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí. Dle žalobkyně byla při kontrole celního úřadu dne 10. 10. 2018 zjištěna 4 technická herní zařízení (dále jen „THZ“, případně „herní zařízení“), a to 2 herní zařízení Diascope a 2 herní zařízení Golden Horse. Žalobkyně však žádná THZ neprovozovala, nedisponovala klíči, nezajišťovala žádnou obsluhu, servis ani nic, co by s provozováním THZ bylo běžně spojeno. Žalobkyně pouze pronajala prostor, kde byla následně THZ umístěna a nalezena celním úřadem.
5. Dle žalobkyně vykládá celní úřad a ve shodě s ním i posléze žalovaný pojem *provozovat* zcela v rozporu se soudní praxí, což plyne ze strany 17 prvostupňového rozhodnutí, když provozování THZ dovodil celní úřad na základě zjištění, že a) došlo k poskytnutí prostor provozovny žalobkyně k umístění THZ, b) byl žalobkyní umožněn přístup do zmíněných prostor provozovny, c) bylo umožněno připojení THZ k elektrické síti a k internetu, d) žalobkyně zajišťovala obsluhu THZ, e) žalobkyně zajišťovala vše potřebné k běžnému provozu THZ. Žalobkyně nesouhlasila s uvedenými pěti zjištěními celního úřadu pod písmeny a) až e).
6. Dle žalobkyně je provedené dokazování ve správním řízení neúplné. Ačkoli přitom žalobkyně navrhovala doplnění dokazování, jejím návrhům nebylo vyhověno, což správní orgány odůvodnily poměrně absurdně. Žalobkyně navrhovala zejména svědecké výslechy několika osob, které se mohly vyjádřit k uzavření smlouvy o nájmu, o jejím obsahu a o dalších ujednáních, o tom, kdy byly přístroje dovezeny do oddělené části provozovny žalobkyně a zda byly či nebyly zapojeny, zda někdo vyplácel výhry, jak byl daný prostor zabezpečen, jaké byly kontakty na nájemce, kdo měl k dispozici klíče od THZ atd. Dle žalobkyně žalovaný žádný z těchto důkazů neprovedl.
7. O porušování práv žalobkyně svědčí dle žalobkyně i skutečnost, že jedna ze svědkyň (Aliaksandra Kubichkava, servírka v provozovně žalovaného), ač je cizinkou a česky dostatečně nehovoří, byla vyslýchána bez účasti tlumočníka.
8. Dále namítala, že žalovaný nerespektoval zásadu *presumpce neviny*. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle žalobkyně zřejmé, že většinu rozhodných skutečností žalovaný pouze předpokládá a pokud žalobkyně neprokázala opak, vycházel ze svých úvah. Důkazy, které žalobkyně navrhovala, však neprovedl.
9. Žalovaný dle žalobkyně v rámci svého rozhodování hodnotil platnost nájemní smlouvy, a učinil tak zjevně v rozporu se zásadami civilního práva. K této skutečnosti neprovedl dle žalobkyně navrhované dokazování.
10. Žalobkyně za nesprávné považuje též nevyslechnutí A. N. a N. K., pracovníků celního úřadu, které byly přítomny pořízení videozáznamů a vstupu do provozovny.
11. Dále žalobkyně namítala, že trest, který jí byl uložen, je zcela nepřiměřený závažnosti skutku, délce jeho údajného trvání, jakož i osobě žalobkyně. Uložený trest je pro žalobkyni likvidační.
12. Pokud by soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět žalovanému, navrhla žalobkyně z procesní opatrnosti jako eventualitu postup ve smyslu § 78 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a snížení uložené pokuty, event. upuštění od jejího uložení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K žalobní námitce promlčení přestupku žalovaný uvedl, že se promlčením přestupku zabýval na stranách 21 a 22 napadeného rozhodnutí, kde dospěl k závěru, že odpovědnost žalobkyně za přestupek nezanikla z časových důvodů, když řízení o přestupku žalobkyně bylo řádně zahájeno dne 23. 9. 2021, tedy ve lhůtě tří let od jeho spáchání, neboť chybný název a adresa provozovny žalobkyně v oznámení o zahájení přestupkového řízení představovalo chybu v psaní, která nezpůsobila pochybnosti ohledně identifikace skutku. Žalovaný dále reprodukoval svou argumentaci z napadeného rozhodnutí k otázce promlčení.
14. K ostatním žalobním námitkám žalovaný odkázal na příslušné části napadeného rozhodnutí, kde se jimi zabýval, přičemž svou argumentaci z napadeného rozhodnutí stručně reprodukoval.

Replika žalobkyně

15. Žalobkyně v replice částečně opakovala svou žalobní argumentaci a dále upozornila na konkrétní judikaturu trestních soudů, kterou dokládala nepřiměřenost uložené pokuty ve výši 200 000 Kč.

Duplika žalovaného

16. Žalovaný v duplice opakoval svou argumentaci z vyjádření k žalobě a z napadeného rozhodnutí. K žalobkyní zmiňované judikatuře Nejvyššího soudu ohledně ukládaných trestů za provozování hazardních her konstatoval, že žalobkyně uvedla několik případů mnohem starších rozsudků Nejvyššího soudu o dovoláních proti ještě starším rozsudkům nižších soudů v trestním řízení, kdy měly být ukládány mnohem nižší pokuty za porušení povinností podle staršího a nyní již neúčinného zákona č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“). Žalobkyně však dle žalovaného pominula, že se jednalo o pokuty ukládané dle denních sazeb spolu s tresty odnětí svobody podle zcela jiných právních předpisů, než podle kterého postupovaly celní orgány.

Posouzení věci soudem

17. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
18. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly soudem zjištěny.
19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 28. 9. 2018 zahájila kontrolní skupina celního úřadu monitoring v provozovně žalobkyně (BRIX BAR na adrese Višňová 1011, 434 01 Most). Jeho účelem bylo zjištění, zda jsou zde dodržována pravidla stanovená zákonem o hazardu. V průběhu monitoringu byla v provozovně žalobkyně zjištěna přítomnost čtyř nelegálních herních zařízení typů Diascope a Golden Horse (po 2 ks). Všechna herní zařízení byla zapnutá a v provozu, byl na nich proveden kontrolní nákup. Kontrolní skupina pojala podezření, že v provozovně žalobkyně dochází k porušování zákona o hazardu provozem hazardních her bez potřebného povolení. Monitoring provozovny žalobkyně s popisem průběhu kontrolního nákupu je zachycen audiovizuálním záznamem a úředním záznamem ze dne 28. 9. 2018.
21. Kontrola zaměřená na dodržování zákona o hazardu byla zahájena dne 10. 10. 2018. Při zahájení kontroly se v provozovně žalobkyně stále nacházela čtyři výše uvedená zapnutá herní zařízení, která byla krátce po vstupu členů kontrolní skupiny jednatelem žalobkyně Vladyslavem Hlebou vypnuta a odpojena od elektřiny. V dalším průběhu kontroly byla přítomná obsluha požádána, aby herní zařízení zapnula a zprovoznila a poté byl na všech těchto herních zařízeních pořízen kontrolní nákup. O průběhu kontrolních úkonů byla pořízena fotodokumentace a audiovizuální záznamy. Kontrolní skupina celního úřadu zjistila, že všechna herní zařízení umístěná v provozovně byla funkční a jednalo se o herní zařízení, na nichž lze provozovat hazardní hry ve smyslu § 3 zákona o hazardu. Platné

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povolení k provozování hazardních her nebylo při zahájení kontroly, a ani později, ze strany žalobkyně či jiných osob předloženo a nebylo zjištěno ani v příslušných evidencích. O průběhu a ukončení kontroly byl sepsán protokol o kontrole ze dne 5. 2. 2019. Proti obsahu protokolu o kontrole byly ze strany žalobkyně uplatněny námitky, které byly zamítnuty sdělením celního úřadu ze dne 27. 2. 2019.

22. Protože kontrolní skupina celního úřadu pojala podezření, že výše uvedená herní zařízení byla provozována v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardu, byla zadržena. Zadržení herních zařízení, včetně identifikace umístěných plomb je zachyceno úředním záznamem o zadržení věci ze dne 10. 10. 2018 a úředním záznamem o vydání věci ze dne 10. 10. 2018. Proti zadržení věcí nebyly ze strany žalobkyně žádné námitky uplatněny.
23. V dalším průběhu kontroly byl kontaktován druhý z jednatelů žalobkyně, Roman Švec, který předložil mj. *Smlouvu o podnájmu části prostor sloužících k podnikání* uzavřenou mezi již zaniklou společností futher trade s.r.o. v postavení podnájemce a žalobkyní v postavení nájemce. Žalobkyně přenechala podnájemci část prostor provozovny o výměře 36 m² dispozičně oddělených od ostatních prostor za částku 15 000 Kč měsíčně, včetně DPH a spotřeby energie. Smlouva byla podepsána za žalobkyni zmocněnou účetní na jedné straně a na straně druhé subjektem, který byl označen otiskem razítka společnosti another area s.r.o.
24. Ze správního spisu dále plyne, že samotné řízení o přestupku žalobkyně bylo zahájeno doručením listiny žalobkyni dne 23. 9. 2021 označené jako *Oznámení o zahájení řízení o přestupku a výzva k poskytnutí součinnosti* ze dne 20. 9. 2021. Protiprávní jednání bylo popsáno takto: „*Protiprávního jednání se měla obviněná dopustit tím, že nejméně ke dni kontroly 10. 10. 2018, v provozovně označené názvem „BAR QUATRO“ na adrese Hamerská 262, 435 42 Litvínov - Hamr (zvýraznění doplněno soudem) (dále jen „provozovna“), provozovala v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách hazardní hry prostřednictvím 1 ks technického herního výrobního čísla Lucky nova OE – 000762 (PH) umožňujícího hry „DIASCOPE“, 1 ks technického herního zařízení bez výrobního čísla umožňujícího hry „GOLDEN HORSES“, 1 ks technického herního zařízení bez výrobního čísla umožňujícího hry „DIASCOPE“ a 1 ks technického herního výrobního čísla Lucky nova OE – 000767 (PH) umožňujícího hry „GOLDEN HORSES“ (dále jen „THZ“). Předmětná THZ umožňovala hazardní hry, tj. hry, do které sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v které o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost, k jejichž provozu nebylo uděleno povolení dle zákona o hazardních hrách. Jednání obviněné je popsáno v Protokolu o kontrole dodržování zákona o hazardních hrách, vyhotoveném celním úřadem dne 05. 02. 2019 pod č. j. 10375-2/2019-620000-61, který byl dne 06. 02. 2019 doručen do datové schránky advokátky JUDr. Markéty Tukinské, Ph.D., ...“ Žalobkyně zároveň byla přiměřeně poučena o právech a povinnostech a současně byla vyzvána k předložení klíčů od herních zařízení za účelem vyjmutí hotovosti z herních zařízení dne 21. 10. 2021.*
25. Na zahájení přestupkového řízení reagovala žalobkyně sdělením ze dne 21. 10. 2021, že BAR QUATRO nezná a nikdy takový podnik neprovozovala. Dopis celního úřadu považuje za omyl a navrhuje zastavení řízení. Dále sdělila, že neprovozuje žádné výherní automaty, nemá žádné klíče a věc považuje za nedorozumění. Otevření herních zařízení se nezúčastní.
26. Celní úřad dne 3. 11. 2021 doručil žalobkyni listinu s označením *Upřesnění předmětu řízení a výzva k součinnosti* ze dne 3. 11. 2021. Celní úřad touto listinou upozornil žalobkyni na to, že z protokolu o kontrole, na který oznámení o zahájení řízení odkazovalo, jednoznačně vyplývá, že k popsanému protiprávnímu jednání došlo v BRIX BARu v Mostě, a nikoliv v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

BARu QUATRO v Litvínově a že se v případě označení místa protiprávního jednání jednalo o zřejmou písařskou chybu, která nezpůsobuje nesrozumitelnost předmětu řízení či pochybnosti o totožnosti skutku, o němž bylo zahájeno řízení. Současně celní úřad znovu a správně popsal protiprávní jednání žalobkyně se správnou adresou místa, kde došlo k protiprávnímu jednání.

27. Soud se v první řadě zabýval žalobní námitkou, že předmětný přestupek žalobkyně, o kterém bylo napadeným rozhodnutím rozhodováno, je promlčen z důvodu, že v promlčecí době tří let nebylo řádně zahájeno přestupkové řízení, protože v oznámení o zahájení přestupkového řízení doručeném žalobkyni dne 23. 9. 2021 byla jako místo spáchání přestupku uvedena provozovna, ve které žalobkyně nikdy nepodnikala, přičemž k opravě názvu a adresy provozovny došlo až po uplynutí promlčecí doby.
28. Podle § 29 písm. a) zákona o přestupcích odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby.
29. Podle § 30 písm. b) zákona o přestupcích promlčecí doba činí 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč.
30. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
31. Podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích promlčecí doba se přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.
32. Dle § 78 odst. 3 přestupkového zákona oznámení o zahájení řízení o přestupku obsahuje popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, a jeho předběžnou právní kvalifikaci.
33. Soud shledal, že obsahově stejnou námitku promlčení uplatnila žalobkyně již v podaném odvolání, přičemž se touto námitkou zabýval žalovaný na stranách 21 a 22 napadeného rozhodnutí. Žalovaný potvrdil, že došlo k písařské chybě, kdy omylem byla v oznámení o zahájení přestupkového řízení uvedena zcela jiná provozovna (BAR QUATRO v Litvínově) nesouvisející s předmětným přestupkem. Dále uvedl, že skutek, o němž bylo zahájeno přestupkové řízení, nebyl zaměnitelný s jiným skutkem žalobkyně či jiné osoby. Jediný skutek, který reálně mohl být předmětem řízení o přestupku žalobkyně na úseku hazardu, byl dle žalovaného podrobně popsán protokolem o kontrole, na jehož popis oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 20. 9. 2021 výslovně odkazovalo, přičemž protokol o kontrole byl řádně doručen žalobkyni. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně nemohla mít žádné pochybnosti ohledně totožnosti skutku, jelikož před zahájením přestupkového řízení celní úřad komunikoval se žalobkyní a řešil s ní pouze předmětný přestupek v její provozovně BRIX BAR.
34. Soud se neztotožňuje s výše uvedenou argumentací žalovaného v napadeném rozhodnutí, kde žalovaný dovodil, že nedošlo k marnému uplynutí promlčecí doby tří let před zahájením přestupkového řízení. Žalobkyni bylo dne 23. 9. 2021 doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení, ve kterém byla uvedena zcela odlišná provozovna, ve které mělo dojít ke spáchání přestupku (BAR QUATRO v Litvínově), ačkoli správně měla být uvedena provozovna BRIX BAR v Mostě. Na zahájení přestupkového řízení reagovala žalobkyně sdělením ze dne 21. 10. 2021 tak, že BAR QUATRO v Litvínově nezná a nikdy takový podnik neprovozovala. Dále v uvedeném sdělení konstatovala, že dopis celního úřadu považuje za omyl a navrhuje zastavení řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

35. Žalovaný poukázal v napadeném rozhodnutí na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2019 č. j. 1 As 26/2019-26, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „*Skutek může správní orgán ve výroku rozhodnutí popsat jinými slovy, přiléhavěji, s větším počtem detailů či upřesněním děje nebo místa a času spáchání, popř. může nepotřebné detaily vypustit, aniž by ohrozil zachování totožnosti skutku. Z pohledu totožnosti skutku není podstatné ani to, zda takové dílčí zpřesnění popisu skutku svědčí ve prospěch anebo neprospěch pachatele. Hranice, kdy změna v popisu skutku představuje již i změnu v totožnosti skutku, leží tam, kde dochází ke změně podstaty skutku. V tom okamžiku již nejde o týž skutek, ale o skutek odlišný. Ke změně podstaty skutku nedojde a totožnost skutku bude zachována, pokud zůstane zcela zachována totožnost jednání a změní se jeho následek anebo naopak dojde sice k podstatné změně jednání, ale následek zůstane zcela zachován. Jedna ze složek skutku tedy může doznat naprosté změny, pokud druhá zůstane zachována. Konečně je totožnost skutku dána při změně jak v popisu jednání, tak popisu následku, pokud jde u obou o změnu jen částečnou, nezasahující podstatné okolnosti, tedy nezasahující zejména skutkové okolnosti charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace, která přichází v úvahu*“. Soud se ztotožňuje s citovaným judikátem, nicméně konstatuje, že se jedná o judikát nepřiléhavý pro posuzovanou věc. Ve zmíněném judikátu byla řešena totožnost skutku za situace, kdy přestupkové řízení bylo původně zahájeno a vedeno pro jednání, které správní orgán kvalifikoval jako tři samostatné skutky (vícečinný souběh stejnorodý) spáchané ve dnech 3. 2., 4. 2. a 6. 2. 2014 spočívající v jednání provozovatele vozidla, jehož důsledkem bylo nezajištění, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Jednání, pro které bylo přestupkové řízení původně zahájeno, správní orgán následně na základě dokazování vyhodnotil jako jeden skutek – správní delikt trvající od 3. 2. 2014 ve 14:50 hod. do 6. 2. 2014 ve 13:20 hod. Za popsané situace Nejvyšší správní soud dospěl ve zmíněném judikátu k závěru o totožnosti skutku.
36. V nyní posuzované věci je však situace zcela odlišná. Předně se nejedná o tvrzenou změnu v totožnosti skutku nastalou v průběhu správního (přestupkového) řízení, nýbrž o změnu skutku spočívající v odlišném vymezení skutku (přestupkového jednání) popsaném v oznámení o zahájení přestupkového řízení. Již z tohoto důvodu se jeví aplikace uvedeného judikátu na posuzovanou věc problematickou. Dle názoru soudu specifikace skutku v oznámení o zahájení přestupkového řízení musí být zcela pregnantní a nevzbuzující pochybnosti ohledně konkrétního přestupkového jednání. V posuzované věci celní úřad v oznámení o zahájení přestupkového řízení uvedl zcela jinou provozovnu (místo spáchání přestupku), aniž by bylo zřejmé, že se jedná o písařskou chybu či zjevnou nesprávnost. Celní úřad sice dodatečně dne 3. 11. 2021 doručil žalobkyni listinu s označením *Upřesnění předmětu řízení a výzva k součinnosti*, ve které označil za místo spáchání přestupku jinou provozovnu (BRIX BAR v Mostě), avšak nejednalo se o upřesnění předmětu řízení co do místa spáchání přestupku, nýbrž o uvedení zcela nového místa spáchání přestupku.
37. K argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, že v oznámení o zahájení přestupkového řízení došlo k písařské chybě či jiné zjevné nesprávnosti, když zde byla uvedena zcela jiná provozovna, ve které mělo dojít ke spáchání přestupku, soud opakuje, že v oznámení o zahájení přestupkového řízení musí být místo spáchání přestupku uvedeno správně tak, aby nebylo zaměnitelné s jiným. Soud zdůrazňuje, že oznámení o zahájení přestupkového řízení je prvním úkonem v přestupkovém řízení, a je proto povinností správních orgánů, aby popis skutku, včetně místa jeho spáchání, vymezily v oznámení o zahájení přestupkového řízení správně. Jen takové oznámení o zahájení přestupkového řízení, které obsahuje popis skutku, o kterém má být rozhodováno, a které se tak klade Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

obviněnému za vinu a které je správné, totiž může vymezit předmět řízení a má účinky zahájeného přestupkového řízení. To z toho důvodu, aby obviněný z přestupku od počátku přestupkového řízení věděl, v čem je spatřována jeho vina, a aby již od počátku mohl uplatňovat svoji obranu. Soud připouští, že je možné nesprávnosti v oznámení o zahájení přestupkového řízení týkající se popisu skutku, včetně místa jeho spáchání, zhojit. Nicméně účinky zahájeného řízení o přestupku má až takové oznámení o zahájení přestupkového řízení, které obsahuje popis skutku, včetně místa jeho spáchání, které odpovídá přestupkovému jednání obviněného.

38. Soud poukazuje na to, že v oznámení o zahájení řízení ze dne 20. 9. 2021 byla provozovna vymezena jako „BAR QUATRO“ na adrese Hamerská 262, 435 42 Litvínov – Hamr, ačkoli provozovna žalobkyně měla být správně označena jako BRIX BAR nacházející se v Mostě. Z uvedeného je zjevné, že celní úřad v předmětném oznámení o zahájení přestupkového řízení označil provozovnu zcela jiným názvem a adresou, než kterou provozovala žalobkyně. Pochybení celního úřadu spočívající v nesprávném označení místa spáchání přestupku v oznámení o zahájení řízení ze dne 20. 9. 2021 proto nelze považovat za zřejmou nesprávnost, neboť z obsahu tohoto oznámení o zahájení přestupkového řízení, které bylo prvním úkonem v přestupkovém řízení, nijak neplyne, že by mělo jít o chybné označení provozovny, což by mohlo vyplývat např. z toho, že by byly uvedeny rozporné údaje o provozovně (pokud by byla jedna provozovna zmíněna v oznámení vícekrát), popřípadě alespoň z toho, že by odpovídal údaj o názvu či adrese provozovny žalobkyně. Soud tak uzavírá, že žalobkyně jako obviněná z přestupku nemohla z oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 20. 9. 2021 shledat, zda se přestupkové jednání skutečně týká její provozovny. Zástupkyně žalobkyně proto oprávněně reagovala na oznámení o zahájení přestupkového řízení tím, že se zřejmě jedná o omyl, že v uvedené provozovně žalobkyně nikdy nepodnikala a zasláné oznámení o zahájení řízení považuje za omyl. Soud sice přisvědčuje žalovanému, že po opravě označení provozovny zůstala většina skutečností charakterizujících skutek uvedených v oznámení o zahájení přestupkového řízení beze změny (kontrola celního úřadu dne 10. 10. 2018, specifikace herních zařízení a provozování hazardních her žalobkyní), ovšem došlo k podstatné změně popisu přestupku spočívající v uvedení zcela nového místa spáchání přestupku. Totožnost skutku se odvíjí od totožnosti místa, času a skutkového děje. Skutečnost, že celníci konali kontrolu v jeden den na více místech není vyloučena, skutečnost, že v nějaké provozovně byly umístěny 4 výherní automaty bez povolení není ničím zcela výjimečná a jediné co mohlo skutek skutečně odlišit bylo právě místo jeho spáchání. Za popsané situace bylo dané přestupkové řízení řádně zahájeno až upřesněním předmětu řízení ze dne 3. 11. 2021, neboť až na základě této listiny popis skutku odpovídal přestupkovému jednání, které bylo žalobkyni kladeno za vinu, a na takto vymezeném popisu skutku mohla žalobkyně založit svoji obranu a na přestupkové jednání adekvátně reagovat.
39. K argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, že v protokolu o kontrole bylo uvedeno správné místo spáchání přestupku a že na protokol o kontrole je odkazováno v oznámení o zahájení přestupkového řízení, soud uvádí, že přestupkové řízení je samostatným řízením, jehož součástí není kontrolní řízení. Protokol o kontrole byl vydán v rámci jiného řízení, než bylo vydáno celním úřadem oznámení o zahájení přestupkového řízení. Dle názoru soudu se správní orgány v situaci, kdy bylo uvedeno nesprávné místo spáchání přestupku v oznámení o zahájení přestupkového řízení, obecně nemohou dovolávat v přestupkovém řízení skutečnosti, že v některé z listin zmiňovaných v oznámení o zahájení přestupkového řízení bylo místo spáchání přestupku uvedeno správně. Pro řádné zahájení přestupkového řízení je totiž rozhodující údaj o místu spáchání přestupku uvedený Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v samotném oznámení o zahájení přestupkového řízení. Navíc se v nyní posuzované věci jedná o protokol o kontrole vydaný přibližně o dva a půl roku dříve, než bylo celním úřadem vyhotoveno oznámení o zahájení přestupkového řízení.

40. K argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, že žalobkyni muselo být při doručení oznámení o zahájení přestupkového řízení zřejmé, že se jedná o chybné označení místa spáchání přestupku, protože celní úřad se žalobkyní řešil pouze jediný přestupek, soud uvádí, že se jedná o spekulaci žalovaného. Dle názoru soudu není rozhodující, zda si žalobkyně byla v době doručení oznámení o zahájení přestupkového řízení vědoma, o jaký přestupek se jedná a že je chybně označeno místo spáchání přestupku. Podstatnou je totiž skutečnost, že místo spáchání přestupku mělo být správně označeno již v oznámení o zahájení přestupkového řízení, přičemž případnou opravu (změnu) místa spáchání přestupku mohl a měl celní úřad provést v době, kdy ještě běžela promlčecí doba ohledně předmětného přestupku.
41. Upřesnění předmětu řízení (oprava místa spáchání přestupku) byla provedena v listině vydané celním úřadem dne 3. 11. 2021 doručené žalobkyni téhož dne. Teprve dnem 3. 11. 2021 považuje soud přestupkové řízení za zahájené ve vztahu k posuzovanému přestupku.
42. Za této situace je zřejmé, že přestupkové řízení bylo zahájeno až po marném uplynutí promlčecí doby tří let, neboť promlčecí doba počala dle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, tedy počala běžet dne 11. 10. 2018, a její běh skončil uplynutím tří let, tj. 10. 10. 2021. Přestupkové řízení zahájené až dne 3. 11. 2021 bylo tedy zahájeno zjevně po marném uplynutí promlčecí doby. Soud proto přisvědčil námitce žalobkyně, že došlo k promlčení přestupku a že žalobkyně neměla a nemohla být shledána vinnou ze spáchání promlčeného přestupku. Napadené rozhodnutí žalovaného proto soud považuje za nezákonné.
43. S ohledem na zjištěné promlčení přestupku nepovažoval soud za potřebné zabývat se dalšími žalobními námitkami (nedostatky ve skutkových zjištěních, nesprávný výklad pojmu *provozování hazardních her*, nepřiměřenost pokuty atd.), neboť by to bylo zcela nadbytečné, protože i kdyby ostatní žalobní námitky nebyly shledány důvodnými, nemohlo by to nic změnit na skutečnosti, že v přestupkovém řízení rozhodovali celní úřad i žalovaný o přestupku žalobkyně v době, kdy přestupek již byl promlčen, což vede ke zrušení napadeného rozhodnutí.
44. Soud proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku.
45. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení ve výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobkyně po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby a repliky – 2 x § 11 odst. 1 písm. d) AT], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT] a z částky 2 142 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

za zastupování a náhrady hotových výdajů. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu zaplaceného soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť s tímto návrhem nebyla žalobkyně úspěšná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. června 2024

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.